

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Kammersgaard: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen beklagede sig over, at Socialdemokratiet ikke havde mere Sans for aandelig Frihed, end at Partiet kunde gaa med til at fastholde Kravet om, at Kvinder fik samme Adgang til Præstestillingen som Mænd. Paa mig virker det nærmest komisk at høre det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sætte sig til Doms over Spørgsmaalet aandelig Frihed indenfor Socialdemokratiet. Jeg tror, at det ærede Medlem maatte ønske sig, at der indenfor det konservative Folkeparti var lige saa megen Frihed til at udtale sig om Spørgsmaalene paa Partimøder, som der er indenfor det socialdemokratiske Parti.

Venstres Ordfører (N. Johan Laursen) fremhævede, at der i det gamle Udvalg i høj Grad var Enighed om det foreliggende Lovforslag eller et lignende. Jeg forstaaer ikke, hvad der menes med denne Bemærkning, for hvis den Tilstand, der var indenfor Udvalget Partierne imellem, kunde betegnes med Udtrykket Enighed, var det dog en ganske ejendommelig Form for Enighed. Jeg forstod nemlig Venstres Ordfører saaledes, at Venstre eventuelt senere kunde gaa med til at give Kvinder den Ret til at faa Adgang til Præstestillinger, som de nu i saa høj Grad ønsker, og hvis det er Tilfældet, synes det endog, at der mellem Venstre og det konservative Folkeparti er en meget stor og dybtgaaende Uenighed om hele dette Spørgsmaal.

N. Johan Laursen: Det er efter de Udtalelser, der nu er faldet fra forskellige Sider, lidt vanskeligt for mig at finde mine egne Ben. Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard sagde før, at Venstre slog Følge med det konservative Folkeparti i denne Sag, men i den Bemærkning, han nu fremsatte, hentydede han til noget, som han dog ogsaa kendte, da han holdt sin første Tale, nemlig at Forholdene indenfor det tidligere Udvalg var af en saadan Natur, at der var en dybtgaaende Uenighed mellem det konservative Folkeparti og Venstre. Begge Dele kan ikke være rigtige, for Venstre kan ikke paa en Gang slaa Følge med det konservative Folkeparti og være i dybtgaaende Uenighed med det. Sandheden er vel den, at Venstre var til en vis Grad enigt med det konservative Folkeparti om, at dette Spørgsmaal, som udgør en lille Side af dette Lovforslag, var bedst tjent med en Løsning for

sig selv, for at alle, hvem det vedrørte, derved kunde faa Frihed til at drøfte det og tage Stilling til det, saaledes som det nu passede dem, og ikke skulde nødes til, af Hensyn til det mere omfattende Lovforslag, at tage en Stilling, som de ikke syntes om. Jeg tror, det er klogt af Rigsdagen ikke at kæde Spørgsmaal sammen, som i Virkeligheden er helt forskellige. Jeg beklager naturligvis, at det ærede Medlem Hr. Kammersgaard finder, at dette nye Lovforslag ikke fremtræder i en ny og bedre Skikkelse. Men den Omstændighed, at han ønskede Udvalg, hvad jeg vil slutte mig til, borger maaske dog for, at vi ikke skal tage det alt for højtideligt, naar han siger, at han kun vil gaa med til Lovforslaget, dersom Kvinderne kan faa Adgang blandt andet ogsaa til saadanne Embeder, som vedrører Præstegerningen. Jeg vil som den højtærede Statsminister betone, at de to Partier, som af Hensyn til det ene Punkt, hvor der er Uenighed, vil hindre Lovforslagets Gang gennem Tingene, berøver Kvinderne den Ret til Adgang til de allerfleste Embeder her i Landet, som det ellers er muligt for dem at faa, og jeg er lidt i Tvivl om, at selv Dansk Kvindesamfund holder mere af en saadan dogmatisk Udgang af disse Forhandlinger end af, at de resulterede i det praktiske Resultat, at Kvinderne nu fik Adgang til en stor Mængde Embeder og Haab om, at den anden Sag vil blive behandlet sagligt efter sin egen Natur. Det tror jeg, de danske Kvinder vil synes bedre om.

At Venstre ikke paa alle Punkter er enigt med det konservative Folkeparti angaaende denne Sag, kan jeg antyde dermed, at jeg for min Del aldrig vilde have brugt et saadant Udtryk som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens om Byzantinisme.

Jeg vil gerne endnu sige, at hvis Spørgsmaalet om kvindelige Præster om kortere eller længere Tid kommer for som et særligt Lovforslag, vil det nok ogsaa komme paa en saadan Maade, at den danske Kirke vil lade høre fra sig under de Former, hvorunder det kan lade sig gøre, og saa vil Sagen gaa sin naturlige Gang. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen talte om, at der kunde være andre af de Embeder, Lovforslaget omhandler, som Kvinder maaske helst ikke skulde have inde. Det forekommer mig nu, at det maa blive den til enhver Tid siddende Regerings Sag at skønne over, hvordan disse Embedsbesættelser bedst kan ske, og tage de fornødne Hensyn til Ansøgenes Kvalifikationer.